

Tollens begreep wel, dat zonder inteeckenlijsten de goede verkoop minder verzekerd was en schreef den 13en Jan. 1833: „. . . Indien Uwe oplage niet al te groot geweest is, dan veronderstel ik, dat dezelve bij de uitgave al zeer spoedig zal verkocht zijn, indien ik namelijk bij gevolgtrekking deswegens mag gissen. Naarmate ik minder uitgeef, schijnt men mijne verzen te gretiger te koopen; althans van mijn Bededagregelen heeft de uitgever zelf vijf achtereen volgende drukken moeten laten trekken, en heeft hij er binnen de veertien dagen vijfduizend exemplaren van verkocht. Ik denk dus dat de teruggebleven inteekening op het boekje U weinig zal hebben doen verliezen”.

De oplaag was blijkbaar te klein, want den 7en Maart 1833 schrijft Tollens: „. . . Uwe oplage van 1000 exempl. is zeker wat klein geweest. Ik meen dat Immerzeel altijd 1500 exemplaren liet drukken en dan al spoedig gebrek had. De prijs van f 3.30 voor dit boekje kwam mij echter hoog voor en ik vreesde daarom, dat het debiet niet zoo gunstig zou zijn als dat van mijne vroegere bundels”.

Voor den uitgever was deze spoedige verkoop in ieder geval van belang en hij toonde zijn dankbaarheid door een vrijwillig honorarium.

„Uit Uwen brief van 25 jl. zie ik, mijn waarde Vriend!” schrijft Tollens hem 2 Nov. 1833, „dat er een gevoel van verplichting op U drukte, en dat gij, naar een middel omziende om U van dien last te ontslaan, op den inval gekomen zijt, om de keuze daarvan aan mij over te dragen. Zie, dat noem ik, zijn eigen zorgen op den hals van een ander schuiven! Evenwel, ik heb meer in soortgelijke bemoeijingen gestoken, en, ofschoon het er thans wat heel drok meê loopt, dewijl dit nu reeds de derde commissie van dien aard is, welke mij in dit jaar wordt opgelegd, zoo zal ik mij echter daarvan alweder tot genoegen der belanghebbenden trachten te kwijten.

Maar in goeden ernst: ik had iets dergelijks noch bedoeld, noch verwacht, ik zou er anders ruitelijk voor uitgekomen zijn. Ik dank U daarom des te hartelijker voor dit onverpligte blijk van erkentenis en ben er gevoelig voor . . .”

Men ziet uit het voorgaande, dat Tollens zeer voorkomend